

noční pavouk

John Lutz

NOČNÍ PAVOUK

John Lutz

2013

Copyright © 2003 by John Lutz
Translation © 2006 by Klára Míčková
Cover design © 2013 by DOMINO

Veškerá práva vyhrazena. Žádná část tohoto díla nesmí být reprodukována ani elektronicky přenášena či šířena bez předchozího písemného souhlasu majitele autorských práv.

Z anglického originálu THE NIGHT SPIDER,
vydaného nakladatelstvím Pinnacle Books, New York 2003,
přeložila Klára Míčková
Odpovědná redaktorka: Karin Lednická
Jazykový redaktor: Lubomír Petr
Korektura: Lea Petrovská
Sazba: Dušan Žárský
Obálka: Radek Urbíš
Vydání třetí, v elektronické podobě první
Vydalo nakladatelství DOMINO, Na Hradbách 3, Ostrava 1,
v srpnu 2013

ISBN 978-80-7303-934-9

*Davidu Bauerovi,
na památku Eda a Betty Bauerových*

John Lutz
NOČNÍ PAVOUK

Tak božsky jemný dotek pavoučí!
Na vláknech pavučin, jež nekončí.
Alexander Pope, *Esej o člověku*

Zpráva noci příhodná,
tak černá, hrozná, zlá a strašlivá.

William Shakespeare, *Král Jan, jednání V.*
(překlad úryvků Klára Míčková)

Část první

1

NEW YORK, 2003

Sally Bridgeová zmírala vyčerpáním.

Wisteria Chanceová je prvotřídní svíně.

Brouk Davis vypadal v jejím podání jako ubohá veš.

Sally přidělila Wisterii, stárnoucí hvězdě Broadwaye, roli v připravovaném muzikálu *Odpal, brouku*. Už více než tři měsíce vyprodávalo představení menší scény v severovýchodní části města, a teď zbýval necelý měsíc do jeho uvedení v divadle Cort na Západní čtyřicáté osmé ulici. Sally, jež zosobňovala vlastní společnost Bridge Casting, odvedla podle všech fantastickou práci, když se jí do hlavních hmyzích rolí podařilo obsadit významné herce broadwayských divadel. Nebylo to jednoduché, protože hrát dané postavy často vyžadovalo zatlačit do pozadí své ego – přece jen tu hru nenapsal Shakespeare. Sally mnohokrát napadlo, že by stálo za pokus přejmenovat dílko na *Sen mušky svatojánské*.

Většina herců počáteční rozpaky z přidělených rolí brzy překonala, zejména když zjistili, jak je zpracovávaná látka – klasický hollywoodský příběh přenesený do hmyzí říše – nevtíravě líbivá. Wisteria se však pochybností nezbavila; přerůstaly nejprve v nejisté výhrady a posléze v otevřený odpor. Vzpomínka na generální zkoušku Sally sice trochu děsila, ale nedokázala se nesmát. Nadutá broadwayská primadona vyhrožuje v záplavě světel odstoupením od smlouvy a nadává režisérovi i Sally tak vehementně, že se jí při každém pohybu divoce roztřesou tykadélka.

K čertu s ní, pomyslela si Sally, když za sebou zavřela a zamkla vstupní dveře bytu. Dám si zbytek jídla z čínského bufetu ze včerejška, usadím se před televizí se sklenkou bílého vína v ruce a při zpravodajském vysílání CNN se můžu zaobírat skutečnými problémy světa.

Na svých dvaatřicet let byla Sally neobvykle úspěšná, navíc velmi atraktivní, což jí umožňovalo obsazovat do hlavních rolí

některých nabídek, které jí přišly pod ruku, samu sebe. Brzy si ale uvědomila, že pro herectví nemá ty správné vlohy – nadšení, bezohlednost ani stoprocentní oddanost. Krásná vysoká blondýna s pěkně vyvinutým poprsím však hereckou branží milovala pro možnosti podnikání, které skýtala. Měla dobrý cit pro výběr herců a býčí vůli pro jednání s jejich agenty. A nechyběla jí ani upřímná náklonnost a empatie, které obvykle dopomohly k tomu, že nakonec přemluvila každou herečku či herce, aby nabízenou roli přijal.

Bydlela v účelově zařízeném jednopokojovém bytě přepaženém zdí. Ačkoli byl poměrně malý, vešel se do něj veškerý nábytek, který potřebovala, z třicátého poschodí se mohla kochat krásným výhledem na Central Park a nájemné nebylo vysoké. Stoly, židle a lampy pořídila ve starožitnictví nebo na bleším trhu; s výběrem jí obvykle radil kamarád dekoratér. Jediný úplně nový kus byla rozkládací pohovka, která v případě potřeby sloužila jako postel pro hosty. Po stěnách si přes dekorátérovy námitky rozvěsila zarámované divadelní plakáty.

Nejdůležitější však bylo, že Sally měla své obydlí doopravdy ráda. A dobře věděla, jak důležité to je, neboť k místu, kde bydlela, přilnula časem tak jako ostatní ke svým zvířecím mazlíčkům; bylo by pro ni velmi obtížné odejít z tohoto útulného koutku země, kde se cítila bezpečně a odkud pozorovala, jak se změna ročních dob projevuje na zeleni v Central Parku.

Veje po šanghajsku chutnala pořád dobře a tlumený hluk aut projíždějících o několik desítek metrů níže působil docela uklidňujícím dojmem. Ve zprávách neukazovali nic neobvykle znepokojivého. Víno začalo Sally uspávat; uprostřed jedné z reklam propadla spánku úplně a probudila se těsně před půlnocí, zkroutená v rohu pohovky s tvářmi polepenou slinami.

„Fuj!“ vydechla nahlas. Přinutila se vstát, dálkovým ovladačem vypnula televizor (při další – nebo možná téže – reklamě) a odvrátila se do koupelny.

Čištění zubů ji sice trochu probralo, ale sprchu přece jen odložila na ráno. Během dalších pár minut se svlékla, vklouzla do noční košile s obrázkem Marlene Dietrichové a zhasla lampičku u postele.

Novou matraci si koupila teprve před šesti měsíci – byla poddajná, ale přesto dostatečně tvrdá na spaní. *Maximální pohodlí...* Alespoň nějaká odměna za vyčerpání. Zaposlouchala se do vlastního dechu, před očima se jí mihl obraz terénního auta, jak cestou k náhorní plošině zdolává drsný skalnatý povrch, a usnula.

Ještě neotevřela oči, ale pomalu se probouzela a postupně si uvědomovala, že se nemůže hýbat. Sen, který se jí zdál, si pamatovala jen z poloviny; jemné nenásilné pohybování s jejím tělem, pod ním, kolem něj, tak něžné... Dost patrné na to, aby je vnímala, ale ne tolik, aby ji probudilo.

Až do této chvíle.

Ležela na zádech v potměném pokoji, paže podél těla. Jednu tiskla k boku, ale druhou měla otočenou dlaní od těla, až ji z toho bolelo rameno. Snažila se zkroucenou ruku obrátit, aby ulevila bolesti, ale nepohnula se ani o píd. *Co to k sakru je? Jak jsem se do toho prostěradla mohla takhle zamotat?* V noci bylo teplo a Sally kromě prostěradla nepoužívala žádnou přikrývku. Na postel nedávala ani přehoz, na který by mohla zapomenout, takže nic nemělo bránit tomu, aby se mohla hýbat!

Očima otevřenýma na škvíru se snažila rozhlédnout kolem sebe, ale nemohla zvednout hlavu ani tolik, aby si viděla na špičky nohou, které jí něco drželo u sebe tak pevně, že necítila kotníky. Stejně pevně se k sobě tiskla lýtka, stehna i kolena. Kus bílého prostěradla, který dokázala pojmout pohledem, měla omotaný kolem těla tak pevně, že jí stlačoval hrudní koš.

Stále v polospánku si spíš lámala hlavu s touto hádankou, než aby ji přemohl strach.

Pak jí srdce poskočilo a divoce se rozbušilo. Nalevo od ní! Nějaký pohyb! Něco velkého, svižného! Nezdálo se jí to? Na propoceném polštáři otáčela hlavou na všechny strany a natahovala krk, jak nejvíce mohla, až v něm bodalo bolestí.

Neviděla však nic znepokojujícího kromě jednoho z oken. To, ke kterému bylo přimontováno nenápadně bzučivé klimatizační zařízení, se zdálo v pořádku, ale to druhé – bylo otevřeno!

Zavřela jsem ho! Vím určitě, že jsem ho zavřela!

Není v pokoji sama!

Znenadání matrace zavržala a prohnula se. Obkročmo nad ní stála postava, kterou prve zahlédla koutkem oka – pružné vypracované tělo statného muže v přítmí viděla jen v nejasných obrysech. Chtěla vykřiknout, ale nemohla vydat hlásku; někdo jí nacpal něco do úst a pak je přelepil tak, že jimi nemohla ani dýchat. V pravém boku ji štípalo bolestí, téměř jako by nějaký hmyz bodal pořád do jednoho místa. *Odpal, brouku!* napadlo ji pošetile, její mysl se začala zaobírat hrou a problémy s obsazováním, a přitom se stále pokoušela překonat tlak v ústech a křičet, vymanit paže a prsty z pevného sevření, prostě *něco* udělat!

V boku zase ucítila nával palčivé bolesti. A znovu. Každý další silnější než ten předchozí a jediné, co mohla dělat, bylo jen nehnutě ležet a tiše snášet agonii, jež otřásala celým jejím tělem zabaleným v bílém rubáši a vháněla jí slzy do očí. Sally si uvědomila, že zemře.

Tak to ukonči! křičela beze slov. *Skonči to, prosím!*

Byla však bezmocná. Zírala nad sebe na statnou postavu zahalenou v šeru nadcházejícího dne, do černých očí, jejichž pohled se upřeně vpíjel do jejích a trpělivě v nich hledal utrpení – a smrt. Ne proto, aby ji objevil, ale aby se jí mohl vyhnout. Na chvíli. Navždy.

Skonči to! Prosím!